

Gendergedoe

Nederland mocht op het podium vieren na winst in de Team Time Trial Mixed Relay. © PHOTO NEWS

Gisteren hebben drie jongens in lycra achter elkaar aan gereden in noord-oost Engeland. Ze deden dat om ter hardst tegen negen andere groepjes van drie jongens. Toen de tweede jongen was aangekomen, mochten drie meisjes in lycra vertrekken en achter elkaar aan rijden, ook om ter hardst. De tijden van de jongens en de meisjes werden opgeteld om een klassering op te maken. Zowel de jongens als de meisjes reden in hun nationale kleuren. Er viel 167.000 euro prijzengeld mee te verdienen. 58.500 voor de eerste en dat was Nederland, maar dat was ver van tevoren aangekondigd.

Tien landen hebben zich ingeschreven voor ongein die door het leven gaat als Team Time Trial Mixed Relay. Tien is minder dan vorig jaar merkenploegen hadden ingetekend op de Team Time Trial. Die is afgevoerd met als officiële reden, althans volgens de UCI: 'de gebrekkige belangstelling'. Had dan de merkenploegen verplicht, maar neen.

Bovendien is dat niet de echte reden. De UCI is een verzameling van bondsvoorzitters en andere bobo's. Zij dienen de belangen van hun nationale selecties die soms haaks staan op die van de merkenploegen. Dat is bijvoorbeeld heel duidelijk geworden in de aanpak van het baanwielrennen waarbij privé-initiatieven als Beat Cycling aan banden werden gelegd. Het eindresultaat is een non-event waarvoor België bij de mannen Jan Bakelants, Frederik Frison en Senne Leysen heeft ingeschreven, zonder uitzondering B- of C-renners als het op tijdrijden aankomt. Bij de vrouwen was van de Belgische selectie die knap vierde werd op het EK deze zomer enkel Sofie De Vuyst overgebleven. Zij reed samen met Valerie Demey en Julie Van de Velde.

Nu vraagt u zich ongetwijfeld af, waarom, waarom, waarom? Eén woord: gendergelijkheid. Jawel, I kid you not, altijd weer dat gendergedoe. Genderneutrale toiletten zijn ridicul. Nooit begrepen dat vrouwen zich evenwaardig willen voelen aan mannen door in hun pis te trappelen/zitten. Voor genderfluiditeit tot en met het al of niet ombouwen van man naar vrouw (of omgekeerd) heb ik begrip, zolang een ex-man maar niet bij de vrouwen gaat sporten en zolang het geen modeverschijnsel wordt.

Terug naar de genderneutraliteit, wat een lovenswaardig streven is. Behalve in sport. Als

er nu één microkosmos is, waarin de vrouw tot in de eeuwigheid haar meerdere zal moeten erkennen in de man, dan wel de topsport. (Laat ik de voorzet zelf binnenkoppelen: juist, dáárom ben ik al heel mijn leven sportjournalist.)

Wat kreeg je? Drie jongens die redelijk hard reden en daarna drie meisjes - neen uw afstandsbediening was niet onverhoeds op slow motion gesprongen - die minder hard reden, veel minder hard. Van begin tot eind: topsport op zijn kop gezet. Naar het schijnt wordt het olympisch in 2024 in Parijs. Het zou mij niet verbazen als die voorspelling uitkomt. Alsof het niet volstaat met skateboarden dat volgend jaar in Tokio al van de partij is, willen ze in Parijs ook onnozeliteiten als breakdance op het programma. Het is te hopen dat het Internationaal Olympisch Comité als ze in december 2020 hun groen licht moeten geven voor de nieuwe sporten van 2024, een paar keer het licht op rood zetten.

Van die mixed events raken we voorlopig niet verlost. Volgend jaar komen er maar liefst negen nieuwe bij. In totaal kunnen in Tokio in achttien events medailles worden verdiend door een goede samenwerking van man en vrouw. Een beetje zoals in het huishouden, precies, met dien verstande dat in de sport de mannen het meeste werk doen.

Het IOC zegt dat het daarvoor jongere kijkers zal aantrekken. O ja? Door gemengd met de boog en het pistool/ka-

rabin te schieten, gemengd (achter elkaar) te zwemmen en te lopen, mannen- en vrouwenkampen in het judo op te tellen, gemengd te tafeltennissen en mannen en vrouwen in een aflossing te laten triatlonnen?

Mannen en vrouwen die samen of achter elkaar sporten, dat boeit niet. Mannen- en vrouwen-sport zijn twee verschillende werelden met een eigen publiek, dynamiek, logica, tactiek en psychologie. Welke sportvrouw zit te wachten op het optellen van resultaten van vrouwen en mannen of op gendergelijke aflossingen waarbij vooral de ongelijkheid tussen mannen en vrouwen extra in de verf wordt gezet?

Vrouwensport bij de haren bij mannensport sleuren is paternalisme. Vrouwensport heeft nood aan positieve discriminatie, maar dan onder de vorm van airtime, respect voor het aparte vrouwenspektakel, deftige salarissen, voldoende werkingsmiddelen, verplichte vrouwenploegen, en dat alles betaald met een luxetaks op de (mannen)sport/salarissen.

Wie zit te wachten op gendergelijke aflossingen waarbij de ongelijkheid extra in de verf wordt gezet?